

http://www.forestportal.sk/ForestPortal/lesne_hospodarstvo/hul/skratky_systematiky/atlas_drevin.html

ROZLIŠOVANIE DOMÁCICH IHLIČNANOV

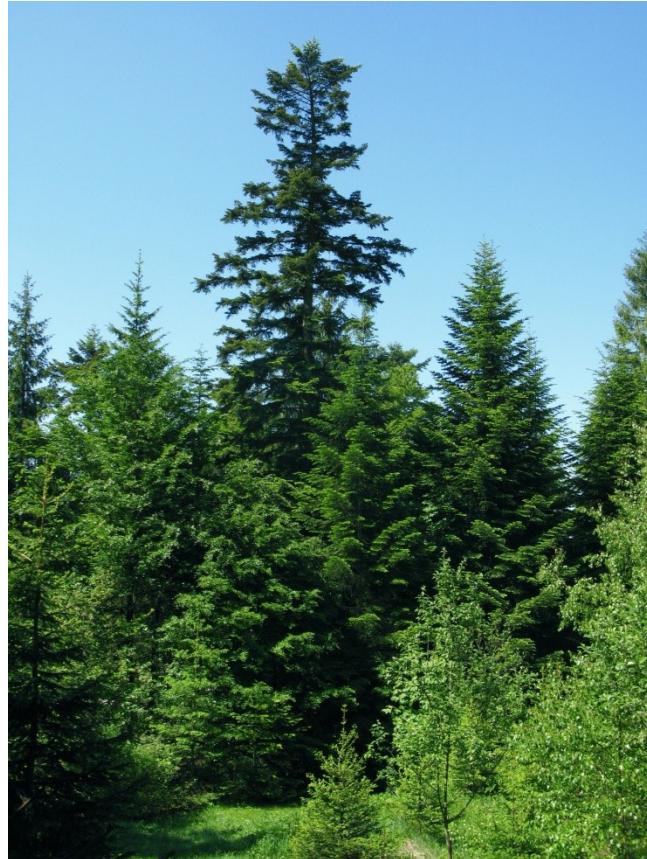
Picea abies, Abies alba, Pinus sylvestris, Pinus nigra, Pinus mugo, Pinus cembra, Larix decidua, Taxus baccata, Juniperus communis

Picea abies (smrk ztepilý)

- s ostrým vrcholcom, rôzne typy vetvenia
- kôra spočiatku červenohnedá, hladká, mierne šupinatá, neskôr sa vytvára hnedá, odlupjúca sa v "peniažtekoch"
- ihlice sú skrutkovito postavené, ostro zahrotенé, pichľavé, na báze zúžené, mierne prehnuté
- šišky sú nerozpadavé, na konároch visia nadol
- pôvodný vo vyšších polohách, hojne vysádzaný aj nižšie, posledných rokoch výrazne odumiera vplyvom kombinácie rôznych faktorov

Abies alba (jedle bělokorá)

- s tupým, často až plochým vrcholcom (tzv. bocianie hniezdo)
- hladká, bielosivá, neskôr tvorí hrubo šupinovitú borku
- ihlice sú ploské, na zatienených konároch vo 2 radoch, tupé, nepichľavé, 2 výrazné pásy priechodov na spodnej strane
- šišky na konároch stoja, rozpadajú sa na strome a zanechávajú po sebe vretená
- pôvodná v stredných horských polohách, dobre znáša zátieň iných drevín

Pinus sylvestris (borovice lesní)

- s riedkou korunou a výrazne žltohnedou hornou časťou kmeňa, tri typy vetvenia od úzkej valcovitej koruny až po širokú dážnikovitú
- ihlice sú na priereze polkruhovité, po 2 vo zväzočkoch, 40 - 80 mm dlhé
- kvôli svetlomilnosti sa prirodzene vyskytuje na najextrémnejších stanovištiach (zamokrených, veľmi kyslých alebo presychavých), ako pionierska drevina

Pinus nigra (borovice černá)

- s hustými zhlukmi ihlíc v korune, horná časť kmeňa výrazne sivočierna, celkový dojem tmavší
- ihlice sú tmavozelené, veľmi dlhé (80-160 mm), po 2 vo zväzočkoch, na priereze polkruhovité
- zelenosivá až hnedosivá, borka je čiernosivá, v hornej časti kmeňa
- introdukovaný druh, je menej mrazuvzdorná ako borovica lesná, Pôvod: Rakúsko, existuje aj sicílsky podruh

Pinus cembra (borovice limba)

- pomerne dlho si uchováva **kompaktnú vajcovitú korunu**, neskôr je koruna redšia, vrcholec ostáva hustý
- ihlice sú zelené, dlhé 50 - 100 mm), **po 5 vo zväzočkoch**, na vnútorej strane ihlice belavý pás prieduchov
- sivozelená, už v mladom veku sa vytvára červenohnedá až sivohnedá borka **s pozdĺžnymi prasklinami**
- strom vysokých horských polôh

Pinus mugo (borovice kleč)

- **poliehavý ker** s vystúpavými vetvami, pomerne husto oihličený
- ihlice sú tmavozelené, dlhé 20 - 80 mm), po 2 vo zväzočkoch, na priereze polkruhovité, husté a kompaktné
- hnedosivá, postupne sa vytvára tmavosivá, občas hnedastá rozpukaná borka
- vytvára samostaný vegetačný stupeň **nad hornou hranicou lesa**, porasty ľažko priechodné

Larix decidua (modřín opadavý)

- vysoký **opadavý** ihličnatý strom s riedkou svetlozelenou korunou
- ihlice jemné, sviežozelené až modrasté, na konárikoch vyrastajú jednotlivo a sú dlhšie (4 až 5 cm), na **brachyblastoch** sú vo zväzočkoch po 20 - 50 a sú kratšie
- strom **vysokých horských polôh**, často vysádzaný aj nižšie, správa sa ako pionierska drevina

Pseudotsuga Menziesii (douglaska tisolistá)

- vysoký až veľmi vysoký ihličnatý strom so zaokrúhlenou korunou
- ihlice sú špirálovite usporiadane, leské, 15 – 35 mm dlhé, na spodnej strane s 2 belavými pruhmi
- **podporné trojcípe šupiny vyčnievajúce z šišky**
- rastie v oblastiach s prímorským podnebím, s miernou vlhkou zimou a chladným suchým letom, s malým kolísaním teplôt a krátkym mrazivým

Taxus baccata (tis červený)

- pomaly rastúci ker alebo strom, ktorého kmeň nemá živicu
- tenká, odlupujúca sa borka je hnedočervená až hnadosivá
- ihlice sú usporiadane v **dvoch radoch** a majú stredné rebro
- semená obklopena **červeným dužnatým mieškom** o priemere 8 až 10 mm
- dnes už zriedkavý druh **vápencových bučín**, veľmi často vysádzaný v záhradách a parkoch

Juniperus communis (jalovec obecný)

- ker, ktorý má často viac kmeňov
- borka je sivohnedá, šupinatá
- ihlice majú biely pásik a sú usporiadane v **trojpočetných praslenoch**
- bobule modročiernej farby sú oinovatené a dozrievajú v tretom roku
- drevina so **širokým ekologickým rozpätím**, hojne sa vyskytuje i v subalpínskom stupni

ROZLIŠOVANIE DUBOV

Quercus petraea, Quercus robur, Quercus pubescens, Quercus cerris

Quercus petraea (dub zimní)

- strom vysoký do 30 - 35 m s kompaktnou korunou
- listy sú perovito laločnaté, na báze **klinovito prechádzajúce do zreteľnej stopky** (tzv. šponovky)
- plody sú súdkovité, žalude na krátkych stopkách (takmer sediace)
- **oceánický druh**, skôr kyslomilný, nemá rád oglejené pôdy, častý na suchých pôdach, nevyskytuje sa v kotlinách (neznáša extrémne mrazy)

Quercus robur (dub letní)

- **najvyšší a najmohutnejší** z našich dubov (až do 45 m), koruna nepravidelná, u solitérov široká
- listy sú perovito laločnaté so širokými zárezmi, často asymetrické, na báze **srdcovité** (tzv. bombardiaky)
- strom lužných lesov a zamokrených pôd (trochu vlhkomilný) a kotlín (znáša **kontinentálnu klímu**) - jeho areál siaha omnoho východnejšie aj severnejšie ako u duba zimného

Quercus pubescens (dub pýřitý /šípák)

- žalude na krátkych plstnatých stopkách
- výrazne teplomilný, sucho znášajúci druh náročný na svetlo, rastie na bázických horninách v južnej časti Slovenska (na severnom okraji areálu len na vápencoch)

Quercus cerris (dub cer)

- listy sú podlhovasto až obrátene vajcovité, perovito laločnaté až perovito strihané, na líci lesklé, na rube žltozelené, plstnaté
- plody sú žalude 25–30 mm dlhé, hnedočervené, čiašky pokryté tuhými, naspäť ohnutými šupinami
- svetlomilná a teplomilná drevina, odolná voči vysokým teplotám a suchu, rastie na kyslých aj bázických horninách

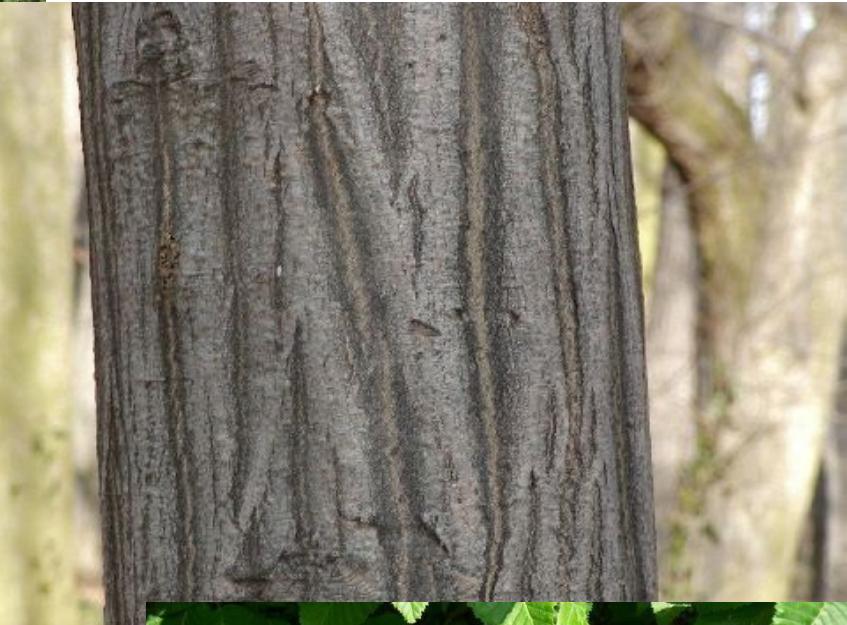

Fagus sylvatica (buk lesní)

- listy sú vajcovité, mierne zahrotené **celistvookrajové**, v mladosti **jemne chípkaté**, neskôr lysé, lesklé, kožovité, mierne zvlnené
- kôra je spočiatku hnedá, neskôr **sivá**, zväčša ostáva **hladká**
- Plodý sú **trojhranné nažky** (známe ako bukvice), hnedé, lesklé, uložené sú po 2 v drevnatej ostnatej čiaške
- **oceánska tieňomilná** a značne tienivá drevina, na Slovensku je najviac zastúpenou drevinou

Carpinus betulus (habr obecný)

- Listy sú vajcovité, zahrotené, s **pílovitým** okrajom a výrazne vystupujúcimi **žilkami**, v mladosti sú "poskladané" pozdĺž žiliel
- kôra hladká spočiatku červenohnedá, neskôr **sivohnedá**, hladká, so svetlejšími žltkastými pásmi, ktoré kmeňom dávajú **žilnatý vzhľad**
- u nás je považovaný za **teplomilný**, v skutočnosti je však mrazuvzdornejší než buk, v bučinách sa nepresadzuje len kvôli **nízšiemu vzrastu**.

Martin

ROZLIŠOVANIE BRESTOV

Ulmus glabra, *Ulmus laevis*,
Ulmus carpinifolia

Ulmus glabra (jilm horský)

- listy sú obrátenovajcovité, dvojito pílovitý okraj; často (nie vždy) s troma alebo piatimi špičkami, báza takmer nebýva asymetrická
- kvety v hustých zväzočkoch sa objavujú pred rozvíjaním listov
- plodý sú dookola krídlaté nažky, semeno je uprostred blanitého priesvitného krídla, krídlo je často zelenkasté, stopky krátke
- oceánickejší druh, vystupuje o čosi vyššie do hôr ako javor mliečny, vyskytuje sa však aj v nížinách

Ulmus laevis (jilm vaz)

- listy sú obrátenovajcovité, okraj dvojitopílovitý, báza listu často výrazne asymetrická (jedna stana zbiehavá, druhá srdcovitá)
- kvety v riedkych zväzočkoch, kvitne neskôr ako ostatné bresty
- dookola krídlaté nažky, semeno je posunuté smerom k stopke brvitého nepriesvitného krídla, súplodia relatívne chudobné s dlhými visiacimi stopkami
- kontinentálnejší druh vyskytujúci sa od nížin až pomerne vysoko do hôr

Ulmus minor (jilm habrolistý)

- listy sú obrátenovajcovité, okraj dvojito-pílovitý, báza listu často asymetrická (menej ako u väzu), rub listov chĺpkatý
- kvety v hustých zväzočkoch
- plody sú dookola krídlaté nažky, semeno je posunuté smerom k hornej tretine krádla, súplodia menšie ako u bresta horského
- druh teplých stanovíšť, presychavých aj lužných, vystupuje do cca 650 m, znáša mierne zasolenie pôd

ROZLIŠOVANIE JAVOROV

*Acer pseudoplatanus, Acer platanoides,
Acer campestre, Acer tataricum*

Acer pseudoplatanus (javor klen)

- listy sú **dlaňovito 5-dielne** s **ostrými zárezmi** a koncami lalokmi s relatívne tupými uhlami
- kvety **vo visiacich strapcoch**, objavujú sa na jar spoločne s listami
- plody sú krídlaté dvojnažky zvierajúce **ostrý uhol**, semeno je **gul'até**
- oceánickejší druh**, vystupuje o čosi vyššie do hôr ako javor mliečny, vyskytuje sa však aj v nížinách

Acer platanoides (javor mléč)

- listy sú **dlaňovito 5-dielne** s ostrými lalokmi a **okrúhlymi zárezmi**
- kvety sa objavujú pred olistením vo **vzpriamených metlinách**, pretrvávajú až do olistenia
- krídlaté dvojnažky zvierajúce **tupý uhol**, semeno je **ploché**, často opadávajú v strapcoch alebo vo dvojiciach
- kontinentálnejší druh** vyskytujúci sa od nížin až pomerne vysoko do hôr

Acer campestre (javor babyka)

- na javor relatívne **malé listy** s okrúhlymi koncami lalokov aj okrúhlymi zárezmi
- kvety sa objavujú **až po rozvití listov** vo vzpriamených metlinách
- plody sú krídlaté dvojnažky zvierajúce veľmi tupý až **priamy uhol**, semeno je ploché
- druh presychavých **teplých** stanovíšť, najmä na **vápencoch**

Acer tataricum (javor tatarský)

- listy sú vajcovité, "javorovité" laloky sú len **nevýrazne naznačené**
- kvety vyrastajú vo **vzpriamených metlinách** na dlhých stopkách, objavujú sa pomerne neskoro po rozvití listov, sú **belavé**
- plody sú krídlaté dvojnažky zvierajúce ostrý uhol, nažky sú menej guľaté ako u favora horského, **celý plod je menší**
- **teplomilný druh**, u nás často len krovitého vzrastu, v nižších polohách aj ako nízky strom

ROZLIŠOVANIE JASEŇOV

Fraxinus excelsior, Fraxinus ormus

Fraxinus excelsior (jasan ztepilý)

- listy sa rozvíjajú **pomerne neskoro**, sú perovité, na rube spravidel spravidla lysé, niekedy však aj chlpaté
- kvety sú zväčša uspo-riadané v **rozkonárenej metline**, otvárajú sa pred rozvinutím listov a dlho sú hlavným znakom stromu
- plody sú jednokrídla nažka, semeno výrazne **ploché, rovnako široké ako krídlo**
- pôvodne druh svahov , častý **na sutinách**, vďaka neznalosti umelo rozšírený aj na lužné stanovištia

Fraxinus ormus (jasan zimař)

- kvety sú **biele**, na jaseň veľmi výrazné **v bohatých a veľkých súkvetiach** (jaseň kvetnatý), otvárajú sa až po rozvinutí listov
- druh presychavých **teplých stanovišť**, najmä na vápencoch

ROZLIŠOVANIE BRIEZ

Betula pendula, Betula pubescens

Betula pendula (bříza bělokorá)

- strom vysoký do 30 m, hrubé konáre vzpriamené, koncové vetvičky previsnuté
- výhonky červenohnedé, s bielym povlakom, často bradavičnaté
- listy na báze uťaté, trojuholníkovité, špička dlhá, pretiahnutá
- známa biela kôra, v spodnej časti kmeňa sa postupne tvorí hrubá zbrázdená čierna borka
- nenáročný pioniersky druh s obrovským areálom, rastie od rašelin až po suché stanovištia

Betula pubescens (bříza pýřitá)

- strom vysoký do 25 m, nepôsobí previsnutým dojmom, aj koncové vetvičky sú rozvetvené všetkými smermi
- vetvičky spočiatku plstnaté, neskôr lysé bez bradavíc, púčiky plstnaté
- listy na báze okrúhle, špička kratšia (tupšia)
- kôra biela až po územok, celkovo svetlejšia a "kruhovitejšia", vertikálnych prasklín je menej
- u nás skôr vlhkomilná, typická pre rašeliniská, vlhké stanovištia

ROZLIŠOVANIE JELŠÍ

Alnus glutinosa, Alnus incana

Alnus glutinosa (olše lepkavá)

- strom vysoký do 35 m, pôsobí **mohutnejšie a tmavšie** ako j. sivá
- listy sú **obráteno vajcovité**, na špičke **zrezané**, za mlada lepkavé
- kôra zelenohnedá, lesklá so svetlými lenticelami, **pomerne rýchlo sa vytvára borka**
- druh s obrovským cirkumpolárny areálom, u nás najmä **na zamokrených pôdach**, vo vyšších polohách sa správa ako **pionierska drevina** aj na lúkach, okrajoch ciest

Alnus incana (olše šedá)

- strom vysoký do 25 m, celkovo pôsobiaci **svetlým dojmom**
- listy sú vajcovité, **zahrotené**, celistvo okrajové, dvojito pílkovité, v mladosti sivo plstnaté, neskôr na vrchnej strane lysé
- kôra je **dľho hladká, svetlá, sivá**, (v maldosti sivohnedá) borka sa nevytvára
- skôr **horský druh**, v horách sa vyskytuje na rovnakých stanovištiach ako j. lepkavá, na rozdiel od ktorej vyžaduje **prúdiacu podzemnú vodu**

ROZLIŠOVANIE VŔB

Salix alba, *Salix fragilis*, *Salix caprea*

Salix alba (vrba bílá)

- až 30 m vysoký strom, obyčajne iba s 1 kmeňom o priemere až 1 m
- listy sú **kopijovité**, s dlhou špičkou, na báze klinovité, na okraji pílkovité, na vrchnej strane tmavo zelené a lesklé, na spodnej strane **striebriсто chlpaté, sivobiele**
- kvety sú usporiadané v **úzkych valcovitých jahňadách**, kvitne s rašením listov
- rastie **vo vlhkých lesoch a pozdĺž potokov** od nížin až do podhoria, teplomilná, znáša mierny tieň,

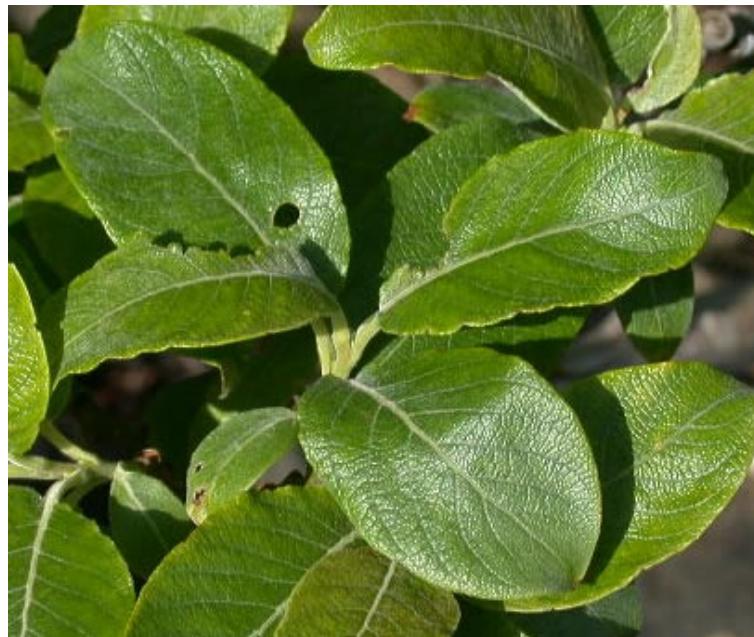
Salix fragilis (vrba křehká)

- nízky až stredne vysoký (do 15 m) strom, **často len ker**
- listy sú **kopijovité**, s dlhou špičkou, na okraji pílkovité, na vrchnej strane tmavo zelené a lesklé, na spodnej strane svetlozelené až sivozelené, **na obidvoch stranách lysé**
- kvety sú usporiadané v **5 cm jahňadách**, kvitne s rašením listov alebo krátko pred ním
- podobné stanovištia ako v. biela ale na **nevápnitých pôdach**

Salix caprea (vrba jíva)

- nízky až stredne vysoký (do 15 m) strom, **často len ker**
- listy **oválne** až **široko kopijovité**, pomerne široké, prílistky rýchlo, opadajú
- kvety **chlpaté jahňady**, pri plnom rozkvitnutí so žltými peľnicami
- plody sú tobolky v strapcovitých súplodiach po dozretí uvoľňujúce **páperovité semeno**
- bežná **pionierska drevina** našich lesov, často sa zmladzuje na rúbaniskách a okrajoch lesných ciest

ROZLIŠOVANIE LÍP

Tilia cordata, Tilia platyphylos

Tilia cordata (lípa malolistá)

- listy sú srdcovité, žilky tretieho rádu len **slabo viditeľné**, chípkы v pazuchách žiliek na rube listov **hrdzavé**
- kvitne o 2-3 týždne **neskôr ako lípa veľkolistá**, kvety v bohatších chocholíkoch (po **5 a viac**)
- oriešky **menšie**, bez viditeľných rebier, dajú sa roztlaciť v prstoch
- **kontinentálnejší druh**, zostupuje nižšie ako lípa veľkolistá, horná hranica trochu nižšie než u lípy veľkolistej

Tilia platyphylos (lípa veľkolistá)

- listy sú srdcovité, žilky tretieho rádu **výrazné**, chípkы v pazuchách žiliek na rube listov **biele**
- kvitne skôr ako lípa malolistá, kvety v menej početných chocholíkoch (**spravidla po 3**)
- oriešky väčšie ako u lípy malolistej, väčšinou s výraznými **rebrami**, nedajú sa roztlaciť v prstoch
- **oceánickejší druh**, vystupuje trochu vyššie ako lípa malolistá, menej častý v nížinách

© Pavel Veselý

ROZLIŠOVANIE TOPOĽOV

Populus alba, *Populus nigra*,
Populus tremula

Populus alba (topol bílý)

- vysoký, celkovo **svetlo pôsobiaci strom** (najmä v korune) s hrubými konármi
- listy sú **troj až päťlaločnaté**, na lícnej strane tmavozelené (takmer čierne), spočiatku chĺpkaté, neskôr lysé, na rube **bieloplstnaté**
- kôra hladká **bielosivá až olivovosivá**, borka sa tvorí len v spodnej časti starších kmeňov, je hrubo rozpukaná
- **drevina lužných lesov**, znáša však aj sucho, (dobre rastie na vápnitých štrkoch) u nás siaha max do 600 m n. m.

Populus nigra (topol černý)

- vysoký, celkovo **tmavo pôsobiaci strom**
- listy **kosoštvorcovité až trojúholníkovité**, so zaoblenými hranami, lesklé, sýtozelené, na dlhej sploštenej stopke, okraj pílkovitý
- kôra je dlho hladká, žltohnedá až zelenkastá, **borka je tmavá**, hlboko rozpukaná v pásoch, v trhlinách čierna
- **drevina alúvií** (prechodný luh), darí sa mu však aj v stromoradiach, **náročný na vlhkosť**, neznáša zamokrenie

Populus tremula (topol osika)

- listy dvojaké, na dlhých výhonkoch trojuholníkovovo vajcovité na okraji vlnovkovité, na krátkych výhonkoch **okrúhle, zúbkaté**, listové stopky sploštené (listy sa vo vetre ľahko chvejú)
- kôra dlho hladká, zelenkastá, s výraznými lenticelami, v spodnej časti kmeňa sa neskôr tvorí **hrubá černastá borka**
- nenáročná drevina s obrovským areálom, rastie od pieskov až po rašeliniská, v lesoch sa správa ako **pionierka drevina**

ROZLIŠOVANIE ČEREŠNÍ

Cerasus avium, Cerasus mahaleb

Cerasus avium (třešeň ptačí)

- strom vysoký do 30 m, hrubé konáre vzpriamené, koncové vetvičky previsnuté
- stopkaté listy pomerne veľké, podlhovasté, obrátenovajcovité, zahrotené, okraj hrubo pílkovitý, na stopke tesne pod bázou listu dve červenkasté žliazky
- kvety obojpohlavné, päťpočetné pomerne veľké, biele, vyrastajú v "okolíkoch,"
- plody sú kôstkovice (známe čerešne) veľké asi 1 cm
- pomerne statný strom, roztrúsene sa vyskytuje v dubinách a bučinách, splýva

Cerasus mahaleb (mahalebka obecná)

- vysoký ker až nízky strom (do asi 10 m)
- listy širokovajcovité, zahrotené, z vrchu tmavozelené, lysé a lesklé, spodná strana svetlejšia, žilky alebo pazuchy žiliiek chlpaté, na stopke tesne pod bázou listu dve červenkasté žliazky
- kvety obojpohlavné, päťpočetné, menšie ako u čerešne vtáčej, biele, vyrastajú v "okolíkoch,"
- drobné tmavé kôstkovice, horké
- lesostepný druh, rastie spolu s dubom plstnatým a jaseňom manovým

ROZLIŠOVANIE JARABÍN

Sorbus aucuparia, *Sorbus torminalis*,
Sorbus aria

Sorbus torminalis (jeřáb břek)

Sorbus aria (jeřáb muk)

- ker alebo strom s **bieloplstnatými púčikmi**
- Listy sú **vajcovité**, s dvojite pílkovitým okrajom, na báze listu **bielo plstnaté**
- plody sú oranžové alebo červené **malvice**, vajcovité
- bežný druh listnatých lesov, vyskytuje sa **najmä na vápencoch**, kde zasahuje až po alpínsky stupeň

- ker alebo strom s **lysými púčikmi**
- listy sú **perovito strihané**, žilnatina na rube plstnatá
- súkvetie je v riedkej **chocholíkovej metline**, lupienky koruny sú okrúhle, biele
- Plody tvoria **žltočervené, neskôr hnédé malovice**
- častý druh listnatých lesov teplejších krajov, vyskytuje sa **najmä na vápencoch**, aj v horskom stupni

Sorbus aucuparia (jeřáb ptačí)

- ker, najčastejšie strom s chlpatými púčikmi
- Listy sú **nepárno perovito zložené**, s štyrmi až deviatimi jarmovými listami
- súkvetie je **v chocholíkovej metline**
- plody sú **červené malvice**
- **lesný druh** rozšírený od nížin až po alpínsky stupeň

Introdukované listnaté dreviny

*Ailanthus altissima, Robinia pseudoacacia,
Juglans regia, Aesculus hippocastanum,
Negundo aceroides*

Ailanthus altissima (pajasan žláznatý)

- listy sú veľké, perovito zložené, tvorené spravidla väčším počtom lístkov než u jaseňov, lístky vajcovitokopijovité, po oboch stranách žliazkaté
- kvety **biele**, zapáchajúce vo veľkých rozkonárených metlinách
- plody tvoria okrúhle ploché nažky uprostred vrtuľovitého krídla
- správa sa invázne v lužných lesoch (tu agresívnejšia ako agát), pri ďalšom otepľovaní sa bude jej agresivita zvyšovať, jedovatými koreňmi ohrozuje zdroje podzemnej vody

Robinia pseudoacacia (trnovník akát)

- listy nepárno perovito zložené s elipsovitými lístkami s celistvými okrajmi
- kvety **biele**, typicky "bôbovité", voňavé, v hustých strapcoch
- plody sú suché struky s drobnými tmavými "fazuľkami"
- najvýznamnejšia invázna drevina na Slovensku, schopná agresívne prenikať do pôvodných dubín, výrazne meniaca pôdu (nitrifikácia) a ovplyvňujúca pôvodnú biodiverzitu, veľmi ťažko kontrolovateľná (výmladnosť, plodivosť)

Juglans regia (ořešák královský)

- listy sú veľké, nepárno perovito zložené (koncový lístok najväčší), bazálne lístky bývajú menšie, všetky lístky zaoblené, obrátenovajcovité
- plod tvorí guľatá zelená kôstkovica s hladkým povrhom, obal sa po dozretí zoschýna a rozpadá ešte na strome, orech je svetlohnedý
- rozšírený druh záhrad a stromoradí, miestami sa zmladzuje

Aesculus hippocastanum (jírovec maďál)

- listy veľké, dlaňovito zložené, zväčša 7-početné, lístky sú najširšie v hornej tretine, v spodnej časti výrazne zúžené
- nápadné biele kvety s červenými škvunami, vyrastajú v máji vo vzpriamených veľkých metlinách
- plodom je guľovitá, zelená ostnatá tobolka, po dozretí puká, obsahuje 1 alebo viac plodov (gaštanov) s veľkými "jazvami" "
- bežne vysádzaný ako plodonosná drevina pre zver, resp. ako okrasná drevina, nie je invazívny

<http://botanika.wendys.cz>

Negundo aceroides (javor jasanolistý)

- listy sú **perovito zložené z 2 - 3 párov**, jednotlivé lístky

"javorovité", s náznakmi lalokov (ako naznačuje názov, prechodné medzi javorom a jaseňom)

- kvitne pred alebo súčasne s rozvíjaním listov, **samčie** kvety

sú

v hustých visiacich zväzkoch

- plody sú **krídlatá dvojnažka**

podobná plodom javorov, krídla zvierajú **ostrý uhol** (často sa až prekrývajú), semená sú pretiahnuté

- v lužných lesoch sa správa

invázne,

z parkov sa šíri aj na okraje

ROZLIŠOVANIE vyšších krov

*Crataegus laevigata, Crataegus monogyna, Sambucus nigra, Sambucus racemosa, Euonymus verrucosus, Euonymus europaea,
Cornus mas, Swida sanguinea
Ligustrum vulgare, Lonicera xylosteum
Viburnum opulus, Viburnum lantana*

Crataegus laevigata (*hloh obecný*)

- **ker**, pologuľovitý, obrátene valcovitý, nepravidelný. S výškou 2 – 4 m
- listy sú **vajcovité** až **elipsovité**, čepel' na vrchole plytko 3(–5)-laločnatá, s nepravidelne **dvojito-pílkovitým okrajom**
- súplodie s 3–10 plodmi na ohybných stopkách, **kôstkovice** môžu byť guľovité, široko elipsoidné; stredne veľké
- súčasťou krovitého poschodia **svetlejších dubových lesov**, zriedkavo sa vyskytuje aj na zatienených a suchších stanovištiach lužných lesov

Crataegus monogyna (*hloh jednosemenný*)

- **ker až nevysoký strom** od 2 do 10 m, najčastejšie guľovitý, obrátene vajcovitý
- listy sú **vajcovité** až **kosoštvorcové**, 3–5-laločnaté až dielne, výkrojky široké, **celistvoookraiové**, na vrchole lalokov niekoľko hrubých zubov, na báze klinovité
- plody sú elipsoidné, vajcovité až guľovité, 8–12 mm dlhé, s fialovočerveným, červeným až hnedo-červeným exokarpom
- má **širokú ekologickú valenciu**, preto môže rásť od extrémne xerotermných stanovíšť až po zaplavované aluviálne pôdy

Sambucus nigra (bez černý)

- ker, kôra pokrytá hustými lenticelami, **biely stržeň**
- listy sú **nepárnoperovité** s pílkatým okrajom
- súkvetie je chocholíkatý, **mnohoramenný vcholík**, koruny kvetov sú biele alebo žltkasté
- súplodie tvoria **čiernofialové kôstkovice**
- **nitrátofilný druh** listnatých

Sambucus racemosa (bez červený)

- ker, kôra pokrytá hustými lenticelami, **hnedý stržeň**
- listy sú **nepárnoperovité** s pílkatým okrajom
- súkvetie je **vrcholíková metlina**, koruny kvetov sú zelenožlté, rýchlo opadávajú
- súplodie tvoria **červené kôstkovice**
- **lesný druh**, hojný na rúbaniskách od pahorkatín až po subalpínsky stupeň

verrucosus (*brslen bradavičnatý*)

- **ker**, zriedka strom, kôra na konárikoch pokrytá **hnedými bradavicami**
- listy sú s pílkatým okrajom, 3,5 cm dlhé, hore končisté, lysé
- súkvetie je **vidlica**, koruny kvetov sú žltkavohnedé, naružovelo okrové
- súplodie tvoria **žlté tobolky** s čiernymi semenami ukrytými do polovice v oranžovom miešku
- **teplomilný druh** listnatých lesov, hojný v nížinách

Euonymus europaea (*brslen evropský*)

- **ker**, zriedka strom, kôra na konárikoch **zelenosivá, hladká**
- listy sú s pílkatým okrajom, 3,5 cm dlhé, hore končisté, lysé
- súkvetie je **vidlica**, koruny kvetov sú biele
- súplodie tvoria **štvorpuzdrové tobolky** so semenami ukrytými v oranžovom miešku
- **hojný druh** listnatých lesov a krovín od nížin až po horský stupeň

Cornus mas (dřín obecný)

- **ker**, vysoký 3 – 5 metrov, s hranatými konárikmi
- listy sú na vrchnej strane pritlačene chlpaté, na spodnej strane odstávajúco chlpaté, 3 – 4 páry žilnatiny
- súkvetie je **okolík**, kvety majú zlatozltú farbu, objavujú sa ešte pred vypučaním listov
- súplodie tvoria **červené kôstkovice**, jedlé
- **teplomilný druh**, hojný v nížinách a pahorkatinách, **na vápencoch**

Swida sanguinea (svída krvavá)

- **ker**, vysoký 3 – 5 metrov, ktorého konáre sú v prvom roku plstnaté, neskôr na jeseň **krvavočervené a lesklé**
- listy sú na vrchnej strane pritlačene chlpaté, na spodnej strane odstávajúco chlpaté, 3 – 4 páry žilnatiny
- súkvetie je **vrcholík**, koruny kvetov sú biele
- súplodie tvoria **čiernomodré kôstkovice**, často bielo bodkované
- **hojný druh** listnatých lesov, najmä lužných

Ligustrum vulgare (ptačí zob obecný)

- ker so zelenohnedými konármi
- listy niekedy prezimujú, sú protistojné, kopjovité, celistvoокrajové, v jeseni červenejúce
- súkvetie je koncová ihlancovitá metlina, koruny kvetov majú zelenú alebo bielu farbu, sú lievikovité
- súplodie tvoria modročierne bobule
- teplomilný druh, hojný v lesoch v nížinách a pahorkatinách, vysádzaný ako živý plot

Lonicera xylosteum (zimolez obecný)

- bohatu vetvený ker, vysoký do 3 metrov, kôra starších konárov sa odlupuje v nepravidelných šupinkách
- listy sú na oboch stranach pritlačene chlpaté, podobne ako aj jednorocné konáriky
- súkvetie je redukovaná vidlica, koruny kvetov sú biele s dvoma pyskami
- súplodie tvoria lesklé červené bobule
- hojný druh svetlých lesov od nížin až po subalpínsky stupeň

Viburnum opulus (kalina obecná)

- opadavý, až 5 m vysoký **ker** alebo menší strom
- listy sú nepravidelne **dlaňovito (3 – 5) laločné**, v obrysu okrúhlovajcovité, palístky sú niťovité
- súkvetie je **ploský vrcholík** o priemere 5 – 10 cm, stredové kvety sú malé, pravidelné, **plodné**, okrajové kvety sú väčšie, biele až naružové, **sterilné**
- súplodie tvoria **červené kôstkovice**, jedlé
- hojný druh podmáčaných lesov a krovín od nížin až po horský stupeň

Viburnum lantana (kalina tušalaj)

- opadavý, vzácne stále zelený ker, výnimočne i strom, 1 – 4 metre vysoký
- listy celistvé, vajcovité, až eliptické, na báze srdcovité až zaokrouhlené, na okraji pílovito zubaté
- súkvetie je plochý až slabo vypuklý **vrcholík**, koruny kvetov sú žltkavobiele, všetky majú rovnakú veľkosť
- súplodie tvoria červené po dozretí leské, čierne **kôstkovice**
- na krovinatých stráňach, v lesostepi a lesných lemoch, **na vápnitých horninách**,

